

פלגותא דשערי דז"א

בַּפְּלָגוֹתָא דְשַׁעְרֵי, אֶתְחִיזי חַד אֹרְחָא דְקִיָּק,

דְּמֵתְאַחֲדָא מִתְּהוּא אֹרְחָא דְעֵתִיק יוֹמִין

באמצע השערות דראש ז"א בהתחלקות השערות, שם נראה שביל אחד דק פנוי מהשערות,

וזה השביל הוא מלבד אותם התרי"ג שבילין שבראש דז"א, שהרי הוא מקורם ושורשם וממנו

הם נמשכים, ושביל זה שבז"א נאחו ונשרש מאותו שביל ואורח שבפרצוף העליון דאריך

אנפין. **וּמִתְּהוּא אֹרְחָא, אֶתְפָּרְשָׁן שִׁית מָאָה וְתִלְיָסָר**

אֲרַחֲיָן, דְּאֶתְפְּלָגוֹן בְּאֲרַחֲיָן דְּפְקוּדֵי דְּאֹרֵייתָא ומאותו אורח

ושביל, נחלקים שש מאות ושלש עשרה דרכים ושבילין, שהם נחלקים בדרכים של מצוות

התורה כנגד תרי"ג מצוות שבתורה. **דְּכִתְיָב, (תהלים כה) פֶּל אֲרַחוֹת יְהוָה**

חֶסֶד וְאֵמֶת לְנוֹעָרֵי בְּרִיתוֹ וְעֵדוּתוֹ שכתוב שכל האורחות והדרכים

שהן המצוות עצמן, הם משפיעות חסד ואמת לכל אחד מישראל ששומר ברית התורה.

תַּאנְא, בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, מֵתְאַחֲדָן אֶלְה אֶלְפִין מָאָרֵי

דְּיִבְבָּא וְיִלְלָה למדנו שבכל אגודה ואגודה היוצאות ממוח בינה

דז"א שהן גבורות שבצד השמאל, נאחזים אלף אלפים מלאכים בעלי דינים שהם תוקעי

תרועה ושברים, ואלף אלפים הוא מפני ששורשם בבינה שנקראת אלה"ם חיים, ואלה"ם

במילוי ההי"ן ברבעו עולה אלף ואלף וז"ש אלף אלפין, **דְּתִלְיָין בְּכָל קוּצָא**

וְקוּצָא מֵאִינוֹן תְּקִיפִין שתלויים ונאחזים בכל אגודה ואגודה מאותם חוקים

וקשים, שהם שערות קשות וחזקות היוצאות ממוח הבינה. **וּמֵאִינוֹן שְׁעִיעִין**

הלימוד  היומי

מֵאֲרִיהוֹן דְּמִתְקָלָא, (ס"א מֵאֲרִיהוֹן דְּרַחֲמֵימוֹתָא וְאִיהוּ מִתְקָלָא בִּינֵיהוּ) וְהַרְכִּים שְׁבָהֶם מִמוּחַ הַחֲכָמָה נֶאֱחָזִים מִלֵּאכִים הַנִּקְרָאִים "בְּעֵלֵי מִשְׁקֵל" שְׂמֵטִים כִּלְפֵי חֶסֶד לְהוֹלִכִים בְּתַמִּים בְּגִין כִּךְ אֵיתַ יְמִינָא וְאֵיתַ שְׂמֵאלָא וּמִפְנֵי שָׂאלוּ נֶאֱחָזִים בְּמוּחַ הַבִּינָה וְאִלוּ בְּמוּחַ הַחֲכָמָה, לְכֹן יֵשׁ בְּאִלוּ הַשְּׁעֵרוֹת יִמִּין שְׁהִיא מִדַּת הַרְחָמִים, וְיֵשׁ שְׂמֵאל שְׁהִיא מִדַּת הַדִּין.

מצח דז"א

מִצְחָא דְּגוֹלְגֹתָא. אֲשַׁנְחוּתָא דְּאֲשַׁנְחוּתָא הַמִּצְחַת דְּגוֹלְגוֹתָא דְּז"א, הוּא מְשִׁיחַ עַל אוֹתָם הַמְּמוּנִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוֹנִים. וְלֹא מִתְגַּלְיָא, בְּרַ הֵהוּא זְמַנָּא, דְּצָרִיכִין חֵיבִיָּא לְאַתְפַּקְדָּא, וְלַעֲיִנָּא בְּעוֹבְדֵי הוֹן וְלֹא מִתְגַּלְיָא הַמִּצְחַת דְּז"א מִשְׁעֵרוֹת רִישָׁא דְּז"א הַמְשׁוֹלְשֵׁלוֹת וְתוֹלוּיּוֹת וּמְכַסּוֹת אֶת מִצְחוֹ, רַק בְּזִמְנָא הֵהוּא שְׁצָרִיכִים הַרְשָׁעִים לְהַפְקֵד עַל מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים וְלַעֲיִן וְלְהַשְׁגִּיחַ וּלְבַחֵן אֶת מַעֲשֵׂיהֶם. וְתֵאנָא, כִּד אֲתַגְלִיָּא הָאֵי מִצְחָא, אֲתַעְרוּ כָּל מֵאֲרִיהוֹן דְּדִינָא, וְכָל עֲלָמָא בְּדִינָא אֲתַמְסֵר (דף קל"ז ע"ב) וְהִרְאִיה לְזוּהַ, שְׁלַמְדְנוּ כֹּאשֶׁר מִתְגַּלְיָא זֶה הַמִּצְחַת דְּז"א מִהַשְּׁעֵרוֹת שְׁעִלְיוֹ, מִתְעוֹרְרִים כָּל בְּעֵלֵי הַדִּינִים וְכָל הָעוֹלָם נִמְסַר לְבְּעֵלֵי הַדִּינִים הָאֵלֹהִים, וְקִשָּׁה מֵאֲדָר לְהַנְצֵל מִהַדִּין הַקָּשָׁה הַזֶּה. בְּרַ הֵהוּא שְׁעֵתָא, כִּד סְלִיקוּ צְלוֹתֵהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לְקַמֵּי עֲתִיק יוֹמִין, וּבְעֵי לְרַחֲמָא עַל בְּנוֹי, גְּלִי מִצְחָא דְּרַעוּא דְּרַעוּיָן, וְנִהִיר

בְּהַאי רוֹעִיר אִפִּין, וְאַשְׁתַּכִּיךְ דִּינָא חוץ מאותה השעה שעולות תפילות עם ישראל לפני א"א, ע"י פרצוף ז"א שהוא מעלה אותם לא"א ורוצה לרחם על בניה, אז א"א מגלה את המצח שלו שנקרא מצח רצון הרצונות מתשעה נימין דשערי דרישא דיליה, ואז מאיר מצח דא"א במצח של ז"א ונמתקים הדינים ומתבשמים ונשארים במקומם בתוך המצח.

בְּהַאי מְצָחָא, נְפִיק חַד שְׁעָרָא, דְּמַתְּפֶשֶׁט בֵּיהּ מְמוּחָא
דְּאַפִּיק חַמְשִׁין תַּרְעִין פירש מו"ר היין הרקת, בזה המצח דז"א יוצא וצומח שיער אחד והוא סימן לממונים על הדין שפועלים הדין ברשעים, והשער הזה מתפשט במצח דז"א ממוח הבינה שהוציאה חמישים שערים, וכותב הרב שלא מצא כדבר הזה בדברי הרב והאמת שהוא פלא אבל זה פשט הדברים בזהר. **וְכַד אֲתַפְּשֵׁט, אֲתַעְבִּיד מְצָחָא דְּאַשְׁנָחוּתָא, לְחַיִּיבֵי עֲלָמָא, לְאַיְנוּן דְּלֹא מְתַפְּסִי בְּעוֹבְדֵיהוֹן** וכאשר מתפשט האור הזה דבינה ויוצא אותו שֶׁעַר בְּמִצַּח דְּז"א, אז נעשה מצח דז"א משגיח על הרשעים שבעולם לאותם שלא מתביישים במעשיהם, כי לא מאיר בו הארת מצח דא"א. **הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (ירמיה ג) וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָהּ מֵאַנְתָּ הַכֹּלָם** זה מה שכתוב מצח אשה אחרת שאינו פרצוף א"א אלא מצח של ז"א היה לך שהוא משגיח עליך והוא רואה את מעשיך הרעים ומעניש אותך, ומי גרם לך זאת כי מאנת להכלם ממעשיך הרעים.

וְתַנְיָא, שְׁעָרָא לָא קָאִים בְּהַאי אֲתָר דְּמְצָחָא, בְּגִין דְּאַתְנַלְיָא לְאַיְנוּן דְּחַעֲיִפִּין בְּחוּבֵיהוּ ולמדנו, שלא

הלימוד  היומי

עומד וצומח שער במקום הזה של המצח דו"א, כדי שהמצח דו"א יהיה מגולה ויוכל לפרוע עונשים לאותם שהם חצופים בעוונותיהם. **וּבְשַׁעְתָּא דְּמַתְּעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּעְשְׂעָא עִם צְדִיקָיָא** ובשעה שמתעורר הקב"ה שהוא פרצוף ז"א להתייחד עם הנוק' ההתעוררות באה לו ע"י שהוא משתעשע עם נשמות הצדיקים, שהם מעלים מ"ן ומעוררים את האהבה העליונה, **נְהִירִין אַנְפוּהִי דְעַתִּיק יוֹמִין, בְּאַנְפוֹי דְזַעִיר אֲפִין** בתחילה מאירים פניו של א"א שהם תרין תפוחין דיליה בפנים של ז"א, ועל ידי זה יש יחוד של זו"ן שאינו שלם כי הנוק' לא שוה בקומתה עם ז"א, **וּמַתְנַלְיָא מְצַחִיהָ, וְנְהִיר לְהַאי מְצַחָא, וּבְדִין אַתְקְרִי עַת רְצוֹן** אמנם אחר הארת התרין תפוחין ויחוד זו"ן דלא שלים, מתגלה המצח של אריך ומאיר למצח של ז"א, ואז מתייחדים זו"ן יחוד שלים ואז נקרא "עת רצון" כי זווגם שלים והם שוים בקומתם, ויש מתוק הדינים כי מתמתקים הדינים שבמצח דו"א.

וְכָל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא דְּדִינָא תְּלִי, וְהַאי מְצַחָא דְזַעִיר אֲפִין אַתְנַלְיָא ודע שבכל שעה ושעה בין בימות החול בין בשבתות וימים טובים שהעולם תלוי בדין מפני שמצח דו"א מגולה תמיד, **אַתְנַלְיָא מְצַחָא דְעַתִּיקָא דְעַתִּיקִין, וְאַשְׁתַּכִּיךְ דִּינָא, וְלֹא אַתְעֵבִיד** וכשישראל עושים תשובה ומתפללים עד שעולות תפילותיהם לפרצוף א"א, הנה ע"י זה מתגלה המצח של זקן הזקנים שהוא א"א ונשקט הדין, כי המצח דא"א ממתק אותו ולא נעשה דין בעולם.